

[Malchau.]

et led i det forlig, der er indgået mellem partierne, og de almindelige bemærkninger, jeg knyttede til lovforslagene om forbrugsafgifter m. m., gælder derfor også de foreliggende forslag. Selvom der er visse enkeltheder i lovforslagene, således som de nu er udformet og vedtaget i det andet høje ting, som man ikke er helt tilfreds med, er der altså ingen mulighed for på nærværende tidspunkt at opnå nogen ændring heri. En aftale er nu engang en aftale, og den må naturligvis holdes og respekteres af alle parter.

Efter det oprindelige forslag, som den forrige regering havde fremsat om udskrivning af en værnescat, skulle denne først begynde ved en skattepligtig indkomst på 10 000 kr. Dette fandt vi fra mit partis side ikke helt tilfredsstillende, da forsvaret dog er en sag, der angår os alle, hvorfor også alle, efter evne naturligvis, bør være med til at yde et bidrag til genopbygningen af forsvaret. Det er lykkedes at få denne grænse sænket til en indkomst på 8 000 kr., men jeg finder nu, at man godt kunne være gået noget længere ned, selvom det beløb, der skulle ydes i så tilfælde, måtte sættes meget lavt.

Vi har også fået gennemført, at man har bibeholdt skattefradragsretten, hvad mit parti lægger overordentlig stor vægt på. Dette, at man bibeholder skattefradragsretten, påvirker selvfølgelig skattebeløbets størrelse og også til en vis grad den skala, man anvender, men jeg er tilfreds med, at princippet med hensyn til retten til at fradrage betalt skat ikke er brudt her.

Jeg er tilfreds med, at det nu er blevet sådan, at denne skat opkræves i løbet af tre skatteår.

Hvad angår den bundne opsparing, går, som den højtærede finansminister jo gjorde rede for, de opsparingspligtige beløb for personer ind på spærrede konti i banker og sparekasser i stedet for at skulle indbetales i statskassen. Jeg ser nok, at der, som også den højtærede finansminister omtalte, fra visse sider rettes en del kritik mod denne ordning. Om denne kritik er berettiget eller ej, vil jo fremtiden vise. Jeg var glad for og siger den højtærede finansminister tak for den udredning, han gav for grunden til, at ordningen nu er blevet sådan, at dette beløb sættes ind på spærrede konti i banker og sparekasser. Det er rigtigt nok, at de beløb, det her drejer sig om, i hvert tilfælde tages ud af det almindelige forbrug og anvendes til

andre formål, med andre ord, at der sker en omlægning af forbruget, og det er også således, at de øvrige foranstaltninger, der gennemføres dels efter de love, vi vedtog i søndags, dels efter de love, vi vedtager i dag, også virker forbrugsbegrænsende. Det er mit håb, og det er også min tro, at kritikken vil blive gjort til skamme, så at ordningen alligevel vil vise sig at svare til hensigten og således, at det ønskede resultat opnås.

Det oprindelige lovforslag om en merindkomstskat er erstattet af et forslag om en tillægsindkomstskat af personer for skatteåret 1951—52, der er formuleret således, at den laveste skalaindkomst, der ekstrabeskattes, er 14 250 kr. Jeg tror, det er heldigt, at vi undgik merindkomstskatten, der jo på mange måder og for mange skatteydere ville virke noget uretfærdigt og i hvert fald noget tilfældigt. Jeg kunne dog ligesom den højtærede finansminister have ønsket, at vi var gået endnu længere ned, end tilfældet er blevet med hensyn til, hvem der skal ind under denne lov.

Jeg gentager, hvad jeg sagde forleden dag, at det er glædeligt, at der har kunnet samles et så stort flertal her på rigsdagen til gennemførelse af disse lovforslag, og det er kun beklageligt, at enkelte partier ikke har kunnet tiltræde forliget med hensyn til forslagene om en værnescat og om optagelse af et forsvarslån. Dette skulle dog være ting, som angår os alle og derfor skulle kunne samle os alle uden hensyn til, hvad man ellers mener om forsvaret.

Der er vel ingen, som venter eller tror, at når såvel de forslag, der blev gennemført i søndags, som de, vi nu forhåbentlig om et øjeblik vedtager, bliver ført ud i livet, skal alt blive godt og forholdene helt normale indenfor en overskuelig fremtid, og derfor tror jeg heller ikke, at regeringen og rigsdagen ikke i den kommende tid vil komme til at beskæftige sig med spørgsmål af denne art eller problemer, der vedrører de samme forhold som dem, vi behandler her i dag.

Der er nemlig noget, som foruroliger alle her i Danmark, hvad der heller ikke er så underligt, og det er de stadige prisstigninger, der finder sted. Jeg vil mene, at regeringen får en betydelig og alvorlig opgave i den kommende tid med at sætte ind imod disse prisstigninger, der jo berører alle. Jeg ser af udvalgsbetænkningen fra det andet høje ting, at man der har været inde på spørgsmålet om priser, lønninger og avancer, men at man ikke er nået til noget endeligt resultat. Jeg vil